

Munkásör-egységgyűlések

Január sokfelé a számadás hónapja. Immár hagyományosan így van ez a munkásörnél is, ahol az egységek az év elején tartott ünnepélyes gyűléseiken értékelik az elmúlt esztendő eredményeit, és fogalmaznak meg az új év feladatait. Most szombaton a szentesi és a makói munkásörök tartották meg ünnepi egységgyűléseiket. A megye és az egyes városok párt- és tanácsi vezetőin, közéleti személyiségein kívül a makói egységgyűlésen részt vett Győri Imre, az MSZMP Központi Ellenőrző Bizottságának tagja, az Országos Közművelődési Tanács elnöke; a szentesi egységgyűlésen pedig Rácz Sándor altábornagy, a honvédelmi miniszter helyettese, valamint Balogh Zoltán, a Munkásörök Országos Parancsnokságának osztályvezetője is.

Mindkét egységgyűlésen — Szentesen Szombathelyi Pál, Makón Fekete Sándor — parancsnokok értékelték az elmúlt évben végzett politikai és szakmai munkát, és foglalták össze az idei esztendő legfontosabb teendőit. Az eredményes tevékenység el-

ismerésképpen mindkét helyen számos aegységnek és munkásörnek nyújtottak át kitüntetések. Kiemelkedő sikert ért el tavalyi kiváló munkájával a makói városi egység, melynek elismeréséül a Munkásörök országos parancsnoka — immár negyedik alkalommal — az Elenjáró Egység címet és serleget adományozott a Vásárhelyi Kálmán nevet viselő alakulatnak. Az elismeréssel együtt Fekete Sándor egységparancsnokot soron kívül őrnaggyá léptette elő, Körösi Ferenc parancsnokhelyettesnek pedig a Haza Szolgálatáért Erdemérem ezüst fokozatát adományozta.

Az egységgyűléseken ismertették az országos parancsnok köszöntőlevelét, amelyet azoknak az asszonyoknak címzett, akiknek férje 20, 25 éve teljesít munkásöri szolgálatot, illetve gyermekeik is a munkásörök tagjai. Szentesen külön ismertették az országos parancsnoknak azt a levelét, amelyet Sarkadi Sz. Sándornak írt. A fábiánsebestyeni asszonynak nemcsak a férje, hanem Sándor és Esz-

ter nevű gyermeke is munkásör. Sarkadiné nagy taps kíséretében vette át a Haza Szolgálatáért Erdemérem arany fokozatát.

Számos munkásör vehetett át ezenkívül elismeréseket. Huszonöt éves szolgálatért a Szolgálati Erdeméremet Makón Bajér János, Bálint Sándor, Gera Mihály, Kovács József és Török János; Szentesen pedig Szatmári N. Bálint, Labádi Mihály és Pólya István kapta. A kitüntetések átadását követően került sor mindkét városban az ünnepélyes aktusra, amikor a leszerelő munkásörök képviselője jelképesen átadta a fegyvert egy most szolgálatba álló munkásörnek.

Az ünnepélyes egységgyűlés befejezésekor Makón felszólalt Győri Imre, aki tolmácsolta a párt Központi Bizottságának és Németh Károlynak, a párt főtitkár-helyettesének személyes üdvözlését és jókívánásait. Szentesen Rácz Sándor adta át az egységgyűlésnek a Központi Bizottság köszöntését, és kívánt további eredményt, jó munkát az egység tagjainak.

Szombat délelőtt

A trolivégállomás mellett játszótéren néhány apróság és néhány nagymama toprog. A hintán egy jól felöltözött jáékba ül, nagymama időnként lök rajta egyet-egyet.

Az uszodában

— Hogy hol vannak az emberek? En is ezt szeretném tudni. A forgalmunk a fele a normális hétfői megszokottnak.

A vízben tényleg nem sokan billegnek. Pedig egészséges.

— Jó napot kívánok, ön rendszeresen úszik?

— Igen.

— Elmondaná, miért? Hogy azok is kedvet kapjanak, akik most nincsenek itt...

— Mert jó.

— Ahá. Köszönöm.

A Kárász utcán

Erdékes, itt ilyenkor mint-ha kizárólag csomagok és bevásárlótáskák sétálnak a gazdáikat. Pedig már a könyökünkön jön ki a tanreklam, hogy szombat—vasárnap nem bevásárolni kell, meg a Maik Marcók, akik kirándulni várásolják a családot.

A Kölcsy utca sarkán két tízévesforma kácsi rúgossa a KRESZ-táblát. Nem erőszakosan, unottan.

— Vártok valakire?

— Nem.

— Hát akkor?

— Ki vagyunk csapva levegőzni. — A hangsúly kifejezetten cinikus.

— A szüleitek?

— Anya főz, idegesen jött meg a piacról, apa újságot olvas.

— Az anyémek dettó.

— Holnap biztosan együtt lesztek.

— Ja. Ebédkor. Meg ha nem jövök le, hanem csendben bírok maradni, akkor is. Csak a másik szobában.

— Sose mentek együtt sehova?

— Még csak az kéne. Valamikor jártunk vasárnap a Tisza-partra. Cirkuszi majomnak voltam öltözve és halálra untam magam.

— Most nem unatkozol?

— De. De legalább nem szól rám senki.

— Menjete ki a fűvész-kertbe.

— Minek?

A moziban

— Halló, jó napot kívánok. Önöknél milyen a forgalom?

— Kérem, be kellett tennünk egy plusz vetítést, az utcán kanyarog a sor, miért kérdi, jönné?

— Nem, köszönöm. A szegedeket kerestem...

— Ne keresse tovább, megvannak. Itt az egész város, amióta ez az akármilyen világmeg.

— Kék.

— Persze, kék. Szóval mindenki itt van.

Végkövetkeztetés

A moziban meleg van. Kint hideg. Szánkózní — még — nem volt min. Nemünk képviselőinek jelentős részét a háztartás gyűjtőnével illethető tevékenység foglalja le a hét végén. Gyermekeink jórészt fantáziátlanok és persze meghatározott időközönként éhesek. A teremtés koronái nemkülönben.

A szabadidő hasznos eltöltéséről még csak beszélünk s legyintünk: nekünk, szabadidőnk? En sétáltam ugyan, szigorúan tudományos alapon keresve a szabadidejüket eltöltőket, de nem sok sikerrel.

Es persze elfelejtettem a hét végére kényeret venni...
Regős Éva

Nyugdíjasoknak a nyugdíjakról

Egy vitafórum nem hivatalos jegyzőkönyve

Régóta igyekszem megfejtetni a pietyka lélektanát, de bevallom, eddig nem sok sikerrel. El sem tudom képzelni, kik és miért „dobnak tel” egy-egy álhirt, hogyan ferdül, terjed tovább, s végül mennyire mérhető károkat okoz. Hogy miként kerul a pietykáról szóló elmélkedés egy nyugdíjas-vitafórum „nem hivatalos” jegyzőkönyvének élére? Epp a nyugdíj miatt, amikor tavaly annyi ellenőrizhetetlen hír (pontosabban: álhír) terjedt el országszerte, hogy szeptember tájéka már nyugdíjba készülök ezrei számolgattak, szoroztak, osztottak és kivontak — egy nem létező rendelet alapján.

Mert az akkor elterjedt „biztos, hogy bevezetik” tervekben nem lett semmi. Ami új nyugdíjügyben: január 1-jétől a 70. éven felüliek nyugdíjmelése 5 százalék (minimum 150 forint), míg a 70. éven aluliaké maradt 2 százalék, ami legkevesebb 120 forintot jelent. Valami tehát mégis változott. S a változás további módosításokat sejtet. Hogy milyeneket...?

Pletyka, vagy valóság? Találgatások, netán párbeszéd? Keseregés, vagy inkább javaslatok? Ugye nem kell magyarázni, hogy kérdéseim második felében található az úgynevezett „pozitív megoldás”. Az, amit a belvárosi I—II. pártalapszervezet nyugdíjasklubja is választott. Szakemberek — Agoston József, az szmt vezető titkára, Nagy Máté, a megyei Társadalombiztosítási Igazgatóság igazgatója és Nagy Ferenc, az igazgatóság nyugdíjosztályának vezetője — vállalkoztak arra, hogy legalább száz érdeklődő előtt beszéljenek a nyugdíjhelyzetről, magyarázzák a kialakult helyzet okait, felvázolják a változtatás lehetőségeit. S természetesen válaszoljanak a kérdésekre is, amelyekből bizony nem volt hiány a több órás vitafórumon.

De mielőtt ezekről esnék szó, idézzünk fel a bevezető előadásokban elhangzottakból. Agoston József szólt a szociálpolitika nemrégiben megfogalmazott új koncepciójáról — béreket a végzett munka arányában, segítséget a rászorultság, adóztatást a jövedelem, a tulajdon alap-

ján — ami nélkül nehezen érthető nyugdíjrendszerünk alakulása, s ami talán jelentős változásokhozhat a teli és lapos pénzárcaik viszonyában. Nagy Máté, a társadalombiztosítás fejlődését vizsgálva elmondta: hazánkban öt év alatt 18 milliárd forint jutott fejlesztésre, s megvényekben is 40 százalékkal több pénzt áldoztak ilyen célokra 1985-ben, mint öt évvel korábban. De! Az alapelveken nem lehet változtatni — hangzott el. Miközben a nyugdíjtörvény előkészítői azon gondolkodnak, hogyan lehetne biztonságosabb, a reálértéket jobban megőrző rendszert kidolgozni, nem feledhetik: elosztani csak a megtermelt javakat lehet, s a nyugdíj-megállapítás alapja továbbra is az átlagkereset összege és a szolgálati idő.

Hogy miért tartom én olyan fontosnak az utóbb leírtakat? Mert a vita során elhangzott néhány javaslatról kiderült, épp ezt nem vette figyelembe. Egy kérdés például így hangzott: az évi emelésből maradjanak ki a „nagy nyugdíjasok”, s ezt az összeget kapják meg a kispénzüek. A válasz pedig: aki egy élet munkájával megérdemelte a nagyobb nyugdíjat, arra is jogosult, hogy ennek értékét — a lehetőségekhez képest — megőrizze az állam. Ugye, ezzel nem nagyon lehet vitatkozni...

A most kiragadott példával a vita egyik végletét akartam csupán érzékeltetni. A hozzászólók nagy többsége igenis elgondolkodtató javaslatokkal élt. Most ezekből néhányat a közterhek viselését — itt a tehörá utaltak — a jövedelem arányában állapítsák meg. A közszolgáltatások díjának kiszabásánál is legyenek figyelemmel a jövedelemkülönbségekre. Pontosabban: miért nincs lehetőség arra, hogy a Démász vagy a Dégáz — persze országos központjával összhangban — a közlekedési vállalatok nyugdíjasbérletéhez hasonlóan nyugdíjasárakat állapítson meg. Még egy kérdés a sok kö-

zül: miért nem válthatja át egy nyugdíjas, ha neki így kedvezőbb, évi nyolc felárú vasúti jegyét négy ingyenesre, ami ugyebár megegyező terhelést ró a MÁV-ra.

A vita során elhangzott: egy ilyen beszélgetést el lehet kezdeni, de aligha sikerülhet befejezni, legfeljebb idő hiányában abbahagyni. Nos, ez egy újságcikkre is vonatkozik. Valamennyi felvetést, kérdést és választ én sem írhattam le. Bevallom, nem is ez volt igazi célom. Sokkal inkább dicsérni a nyugdíjasklub vezetőit, mert a közös gondolkodás mellett voksoltak, s figyelmeztetni ilyen vitafórumból még jó néhány elkélne környékünkön. Mert Csongrád megyében majd 100 ezer nyugdíjas él, s mert álhírek helyett őszinteséget kér az ember — 55-60 év fölött is.

Bátyi Zoltán

„Magasiskola” — az óvodában

A Bem utcai óvodában jórészt a szülők társadalmi munkájával tornatermet alakítottak ki. Oda jár a környékbéli óvodák apraja-nagyja. A foglalkozásokat a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola testnevelés szakos hallgatói vezetik. Képviseletük az egyensúlyozás „magasiskolájának” apró terméteit tanulói, egyelőre húsz centivel a föld fölött...

Az Országos Anyag-és Árhivatal közleménye

Az 1986. évi népgazdasági terv előirányzataival összhangban a hatósági áras termékek és szolgáltatások fogyasztói árai, illetve díjai — szűk körben, nagyobb részt nem alapvető fogyasztási javak esetében — emelkednek.

Január 13-tól a következő árintézkedésekre kerül sor:

A déligyümölcsök az importárak változása miatt kilogrammonként átlag 3 forinttal drágulnak. A mazsolát átlag kilogrammonként 72 forintról 80 forintra emelkedik. Nem változik a citrom fogyasztói ára.

A hazai előállítású tartós gépiári fogyasztási cikkek közül a hűtőgépek és fagyasztók ára átlagosan 5,6 százalékkal nő. A naztartási villamos forróvíz-tárolók (bojlerek) ára átlagosan 4 százalékkal emelkedik. Ezen belül csökkennek a horganyzott bojlerek és emelkednek a zománcozott bojlerek árai. A gaz vízmelegítő és a konvektorok ára átlagosan 4 százalékkal, a lakásfűtő készülékeké 3 százalékkal emelkedik. A konvektorok közül nagyobb mértékben — átlagosan 15 százalékkal — emelkedik a speciális kivitelű típusok ára, míg a többi alap-típusé nem változik. Átlagosan 5 százalékkal drágulnak a hazai gyártású automata mosógépek.

A személygépkocsik fogyasztói ára — az import beszerzési árak emelkedése miatt — a jelenleg forgalomba-típusoknál a következők szerint alakul: a Lada, a Skoda és a Zastava típusok ára 3—4, a Polski FIAT 126-é 4,6, a Dacia 1310-é 1,5 százalékkal emelkedik.

Nem változik a Trabant és Wartburg típusú gépkocsik ára. Az új árak a január 13-

át követően kiértesített és befizetett gépkocsik átvételénél érvényesülnek. A típusok szerinti árváltozásokról a Merkur vállalat részletes tájékoztatást ad.

Az áztató-, mosó- és mosogatószeres fogyasztói ára átlagosan 4 százalékkal emelkedik.

Átlagosan 6 százalékkal emelkedik a fogtechnikai és gyógyászati segédeszközök ára.

Február 1-jétől havi 20 forinttal emelkedik a televízió előfizetési díja. A páratlan hónapban díjat fizetők első ízben márciusban, a páros hónapban fizetők első alkalommal februárban fizetnek emelt díjat.

Március 1-jétől a nemzetközi csomagzállítási díj átlagosan 60 százalékkal emelkedik. Április 1-jétől a nemzetközi egyezményekkel szabályozott szociális viszonylatú légi személyszállítási díjak emelkednek, mintegy 3 százalékos mértékben.

Július 20-tól emelkednek a telefonbeszélgetések díjai. A belföldi előfizetői forgalomban az időszámításba bekapcsolt készülékeknel hárompercenként, az időszámításba nem kapcsolt készülékeknel hívásonként 1,50 forintról 2 forintra emelkedik a helyi beszélgetési díj. Átlagosan 33 százalékkal növekednek a távolsági beszélgetések díjtételei. Változatlan marad a nyilvános készülékekről folytatott beszélgetések díja. A díjemelésből származó többletbevétel a telefonhálózat bővítését szolgáló pénzügyi forrásokat növeli. A Magyar Posta az elszámolás és díjfizetés rendjéről július hónapban részletes tájékoztatást ad.

A felsorolt hatósági árintézkedések 0,4 százalékkal növelik a fogyasztói árszínvonalat. (MTI)